

جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات

Ek is 'n Moslem

Afrikaans

أفريقاني

أَنَا مُسْلِمٌ

Die Wetenskaplike Komitee van die Vereniging
vir die Diens van Islamitiese Inhoud in Tale

أَنَا مُسْلِمٌ

Ek is 'n Moslem

اللَّجْنَةُ الْعِلْمِيَّةُ

بِجَمْعِيَّةِ خِدْمَةِ الْمُحْتَوَى الْإِسْلَامِيِّ بِاللُّغَاتِ

Die Wetenskaplike Komitee van die Vereniging
vir die Diens van Islamitiese Inhoud in Tale

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ek is 'n Moslem¹

Die Wetenskaplike Komitee van die Vereniging vir die Diens van Islamitiese Inhoud in Verskeie Tale

Ek is 'n Moslem, en dit beteken dat my godsdienst Islam is. En Islam is 'n groot, heilige woord wat die profete — vrede op hulle — van die eerste tot die laaste van hulle geërf het. Hierdie woord dra verhewe betekenis en groot waardes; Dit beteken oorgawe, onderwerping en gehoorsaamheid aan die Skepper, En dit beteken vrede, versoening, geluk, veiligheid en rus vir die individu sowel as die groep.

Daarom is die woorde vir vrede (Salam) en Islam van die woorde wat die meeste in die wetgewing van Islam voorkom; Want Al-Salam (Die Vrede) is een van die Name van Allah, En die groet van die Moslems onder mekaar is "Al-Salam" (Vrede), En die groet van die mense van die Paradys is "Salam" (Vrede), En die ware Moslem is die een van wie se tong en hand ander Moslems veilig is; Want Islam is die godsdienst van goedheid vir alle mense; dit is omvattend vir hulle, en dit is die pad na hul geluk in

¹ 'n Woord wat geskryf is om Islam bekend te stel.

hierdie wêreld en die Hiernamaals; Daarom het dit gekom as 'n afsluiting: omvattend, wyd, duidelik en oop vir elkeen. Dit bevoordeel nie een ras bo 'n ander, of een kleur bo 'n ander nie, maar beskou alle mense as gelyk. Niemand onderskei homself in Islam behalwe deur die mate waarin hy die leringe daarvan nakom nie.

Daarom aanvaar alle gesonde siele dit; omdat dit ooreenstem met die natuurlike aanleg (Fitrah); Want elke mens word gebore met 'n natuurlike aanleg vir goedheid, geregtigheid en vryheid; hy het sy Here lief en erken dat Hy alleen die Aanbidde is wat aanbidding verdien, sonder enige ander; En niemand wyk af van hierdie natuurlike aanleg behalwe deur 'n invloed wat dit verander nie. Hierdie godsdiens is deur die Skepper van die mense, hul Here en hul Aanbidde vir hulle behaag.

My godsdiens, Islam, leer my dat ek in hierdie wêreld sal leef, en na my dood sal ek oorgaan na 'n ander woning, en dit is die ewige woning waar die lot van mense óf die Paradys óf die Vuur sal wees.

My godsdiens, Islam, beveel my met opdragte en verbied my met verbiedinge; As ek daardie opdragte uitvoer en daardie verbiedinge vermy, sal ek gelukkig wees in hierdie wêreld en die Hiernamaals, En as ek daarin tekortskiet, sal ellende in hierdie wêreld en die Hiernamaals

plaasvind in ooreenstemming met my versuim en tekortkominge.

En die grootste ding wat Islam my beveel het, is die eenheid van Allah (Tawhid); Ek getuig dus en glo met vaste oortuiging dat Allah my Skepper en my Aanbidde is; Ek aanbid dus niemand behalwe Allah nie; uit liefde vir Hom, uit vrees vir Sy bestraffing, in hoop op Sy beloning, en met vertroue op Hom alleen. En daardie eenheid (Tawhid) word verteenwoordig deur die getuienis van Allah se eenheid, en dat Sy Profeet Muhammad, mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees, Sy Boodskapper is; Muhammad is die seël van die profete; Allah het hom gestuur as 'n barmhartigheid vir die wêreld, en met hom het Hy die profeterskap en die boodskappe afgesluit; daar is dus geen profeet ná hom nie. Hy het gekom met 'n algemene godsdiens wat geskik is vir elke tyd, plek en nasie.

En my godsdiens beveel my uitdruklik om te glo in die engele en al die boodskappers, met aan die hoof van hulle: Nuh, Ibrahim, Musa, 'Isa en Muhammad — vrede op hulle.

En dit beveel my om te glo in die Hemelse Boeke wat aan die boodskappers geopenbaar is, en om die laaste, die afsluiting en die grootste daarvan te volg, naamlik die (Heilige Koran).

En my godsdiens beveel my om te glo in die Laaste Dag; waarop mense vergoed sal word vir hul dade. Dit beveel my om te glo in die voorbeskikking (Qadr), en om tevrede te wees met dít wat in hierdie lewe na my kant toe kom aan goed en kwaad, terwyl ek daarna streef om die middele tot redding te gebruik.

Geloof in die voorbeskikking skenk my rus, kalmte, geduld, en verhoed dat ek treur oor dít wat verby is; Want ek weet met absolute sekerheid dat dít wat my getref het, my nie kon misgeloop het nie, en dít wat my misgeloop het, my nie kon getref het nie; Alles is vooruit bepaal en opgeskryf deur Allah, en my plig is slegs om die middele te gebruik en tevrede te wees met dít wat daarna gebeur

En Islam beveel my tot dít wat my siel reinig deur goeie dade en verhewe sedes wat my Here behaag, my siel louter, my hart verbly, my gemoed verruim, my pad verlig, en my 'n nuttige lid van die samelewing maak.

Die grootste van daardie dade is: die eenheid van Allah, die uitvoering van die vyf gebede gedurende die dag en nag, die betaling van die Zakah (verpligte aalmoese), die vas van een maand in die jaar, naamlik die maand Ramadan, en die pelgrimstog (Hadj) na die Heilige Huis in Mekka vir diegene wat daartoe in staat is.

Van die grootste dinge waarna my godsdiens my gelei het wat die gemoed verruim, is die gereelde lees van die Koran, wat die woord van Allah is, die mees waaragtige vertelling, en die mooiste, grootste en mees manjifieke woorde wat die wetenskappe van die vroeëre en latere geslagte bevat; Die lees daarvan of die luister daarna bring innerlike vrede, rus en geluk in die hart, selfs al is die leser of luisteraar nie die Arabiese taal magtig nie of nie 'n Moslem nie.

Van die grootste dinge wat die gemoed verruim, is om Allah gereeld aan te roep (Du'a), na Hom te vlug, en Hom oor elke klein en groot saak te vra; Want Allah verhoor diegene wat Hom aanroep en hul aanbidding uitsluitlik aan Hom wy.

Van die grootste dinge wat die gemoed verruim, is die gereelde herdenking (Dhikr) van Allah — die Almagtige en Majestueuse.

My Profeet — mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees — het my gelei na die wyse waarop Allah herdenk moet word, en hy het my geleer wat die beste woorde is waarmee Allah herdenk kan word, En dit sluit in: die vier woorde wat die beste woorde ná die Koran is, naamlik: (Subhanallah, Alhamdulillah, La ilaha illallah, en Allahu Akbar).

Asook (Astaghfirullah, en La hawla wa la quwwata illa billah).

Hierdie woorde het 'n wonderbaarlike effek op die verruiming van die gemoed en die neerdaal van kalmte in die hart.

En Islam beveel my om van hoë aansien te wees, verwyder van dít wat my menswaardigheid en eerbaarheid verlaag, En om my verstand en my ledemate te gebruik vir dít waarvoor hulle geskep is aan nuttige dade vir my godsdiens en my wêreldse lewe.

En Islam beveel my tot barmhartigheid, goeie karakter, vriendelike optrede, en om goed te doen aan die skepping na die beste van my vermoë in woord en daad.

En die grootste wat ek beveel is ten opsigte van die regte van die skepping, is die reg van die ouers; my godsdiens beveel my om hulle met vroomheid (Birr) te behandel, om die goeie vir hulle lief te hê, om te streef na hul geluk, en om vir hulle tot nut te wees; veral in hul ouderdom. Daarom sien jy dat die moeder en vader in Islamitiese gemeenskappe in 'n verhewe posisie van waardering, respek en diens deur hul kinders geplaas word. Hoe ouer die ouers word, of as hulle deur siekte of gebreklikheid getref word, hoe meer neem die kinders se vroomheid teenoor hulle toe.

En my godsdiens het my geleer dat die vrou 'n hoë waardigheid en groot regte besit. Vroue in Islam is die eweknieë van mans, en die beste van

mense is diegene wat die beste vir hul gesinne is. Die Moslemvrou het in haar kinderjare die reg op borsvoeding, sorg en 'n goeie opvoeding; sy is in daardie tyd die oogappel en die vrug van die hart vir haar ouers en broers.v

En wanneer sy grootword, is sy die geëerde en gerespekteerde een oor wie haar voog waak en wie hy met sy sorg omring. Hy aanvaar nie dat enige hande haar met kwaad aanraak nie, nog dat tonge haar met leed tref, nog dat oë haar met verraad aanskou nie.

En wanneer sy trou, gebeur dit deur die woord van Allah en Sy stewige verbond. Sy bevind haar dan in die huis van haar eggenoot in die mees geëerde nabyskap. Dit is die plig van haar eggenoot om haar te eer, goed aan haar te doen en haar teen leed te beskerm.

En as sy 'n moeder is, word vroomheid teenoor haar gekoppel aan die reg van Allah — die Verhewene — en ongehoorsaamheid of slegte behandeling teenoor haar word gekoppel aan afgodediens (Shirk) en korrupsie op aarde.

As sy 'n suster is, is sy die een wat die Moslem beveel is om te onderhou, te eer en te beskerm. As sy 'n tannie (moeder se suster) is, beklee sy die posisie van die moeder in terme van vroomheid en die onderhouding van familiebande.

As sy 'n ouma is, of bejaard, neem haar waarde toe by haar kinders, kleinkinders en alle familie; feitlik geen versoek van haar word geweier nie en haar mening word nie geringgeskat nie.

En as sy 'n vreemdeling vir die mens is, sonder familiebande of bure, het sy die algemene reg van Islam dat leed van haar weerhou word, dat die oë neergeslaan word en soortgelyke optrede.

Moslemgemeenskappe onderhou steeds hierdie regte met die grootste sorg, wat aan die vrou 'n waarde en aansien gegee het wat nie in nie-Moslemgemeenskappe gevind word nie.

Verder het die vrou in Islam die reg op eienaarskap, huur, koop, verkoop en alle ander kontrakte. Sy het die reg op onderwys, onderrig en werk, solank dit nie teenstrydig met haar godsdien is nie. Trouens, sommige kennis is 'n individuele verpligting (Fard 'Ayn) waarvoor die een wat dit nalaat sondig, of dit nou 'n man of 'n vrou is.

Sy het dieselfde regte as mans, behalwe vir dít wat spesifiek tot haar behoort en nie tot mans nie, of waarin mans spesifiek is sonder haar, rakende regte en reëls wat elkeen pas, soos uiteengesit in die onderskeie plekke.

My godsdien beveel my om my broers, susters, ooms, tannies en alle familie lief te hê, en dit beveel my om die regte van my vrou, kinders en bure na te kom.

My godsdiens beveel my tot kennis en spoor my aan tot alles wat my verstand, karakter en denke verhef.

Dit beveel my tot skaamte (Haya), sagmoedigheid, vrygewigheid, moed, wysheid, besadigheid, geduld, betroubaarheid, nederigheid, kuisheid, integriteit, lojaliteit, liefde vir die goeie vir mense, die strewe na 'n lewensonderhoud, deernis vir die armes, die besoek van die siekes, die nakoming van beloftes, vriendelike spraak, om mense met 'n glimlag te ontmoet, en die ywer om hulle gelukkig te maak na die beste van my vermoë.

Daarteenoor waarsku dit my teen onkunde, en verbied dit my van ongeloof (Kufr), ateïsme, ongehoorsaamheid, gruwelikhede, owerspel, perversie, hoogmoed, afguns, haat, kwade vermoedens, pessimisme, droefheid, leuens, wanhoop, gierigheid, luiheid, lafhartigheid, werkloosheid, woede, onbebesonnenheid, dwaasheid, slegte behandeling van mense, oormatige gepraat sonder nut, die bekendmaking van geheime, verraad, die verbreek van beloftes, ongehoorsaamheid aan ouers, die verbreek van familiebande, verwaarlosing van kinders en die benadeling van bure en die skepping in die algemeen.

En Islam verbied my ook om bedwelmende middels te drink en dwelms te gebruik, asook om

met geld te dobbel, te steel, te kul, te bedrieg, mense bang te maak, op hulle te spioeneer of hul foute en privaatheid na te speur.

My godsdiens, Islam, beskerm rykdom en eiendom, en daardeur word vrede en veiligheid versprei; daarom spoor dit aan tot betroubaarheid (Amanah), prys dit diegene wat betroubaar is, en belowe dit hulle 'n goeie lewe en toegang tot die Paradys in die Hiernamaals. Terselfdertyd verbied dit diefstal en waarsku dit die pleger daarvan met bestraffing in hierdie wêreld en die Hiernamaals.

My godsdiens beskerm lewens, en daarom verbied dit om 'n siel sonder reg te dood, of om ander aan te val met enige vorm van aggressie, selfs al is dit slegs verbaal.

Trouens, dit verbied die mens om teen homself te oortree; dit laat hom nie toe om sy verstand te bederf, sy gesondheid te vernietig of sy eie lewe te neem nie.

My godsdiens, Islam, waarborg vryhede en reguleer dit; Die mens in Islam is vry in sy denke, in sy koop en verkoop, sy handel en sy beweging. Hy is vry om die goeie dinge van die lewe te geniet — hetsy kos, drank, klere of dít waarna hy luister — solank hy nie 'n verbode daad pleeg wat homself of ander skade berokken nie.

My godsdiens reguleer vryhede; dit laat nie toe dat iemand op 'n ander oortree nie, nog dat die

mens homself oorgee aan verbode luste wat sy rykdom, sy geluk en sy menswaardigheid vernietig nie.

As jy sou kyk na diegene wat vir hulleself vryheid in alles gegee het, en aan hulself elke begeerte geskenk het sonder om deur godsdiens of verstand teëgehou te word, sal jy sien dat hulle in die laagste vlakke van ellende en benoudheid leef; jy sal selfs sien dat sommige van hulle begeer om selfmoord te pleeg in 'n poging om van die angs ontslae te raak.

My godsdiens leer my die mees verhewe maniere (Adab) rakende eet en drink, slaap en die aanspreek van mense.

My godsdiens leer my toegeeflikheid in koop en verkoop, en in die opeising van regte. En dit leer my verdraagsaamheid teenoor diegene wat in godsdiens verskil; ek mag hulle nie onreg aandoen of sleg behandel nie, maar ek moet goed aan hulle doen en wens dat die goeie hulle bereik.

Die geskiedenis van die Moslems getuig van hul verdraagsaamheid teenoor andersdenkendes — 'n verdraagsaamheid wat geen nasie voor hulle geken het nie; Die Moslems het saam met nasies van verskillende godsdienste geleef wat onder die gesag van die Moslems gekom het; en die Moslems was — met almal — in die beste wyse van menslike omgang.

In die algemeen het Islam my die fynere punte van gedrag, die skoonheid van handeling en die edelste sedes geleer waarmee my lewe gesuiwer en my vreugde volmaak word, En dit het my verbied van alles wat my lewe vertroebel, en dít wat die sosiale orde, die siel, die verstand, rykdom, eer of waardigheid benadeel.

In ooreenstemming met my nakoming van hierdie leringe, vergroot my geluk, En in ooreenstemming met my versuim of tekortkominge in enige daarvan, verminder my geluk namate ek daardie leringe verontagsaam het.

Wat voorafgegaan het, beteken nie dat ek onfeilbaar is en nie foute maak of tekortsiet nie; my godsdienst neem my menslike natuur en my swaakheid in sekere tye in ag, sodat foute, tekortkominge en versuim van my kant voorkom. Daarom is die deur van berou (Tawbah), die soeke na vergifnis (Istighfar) en die terugkeer na Allah vir my geopen; berou vee die spore van my tekortkominge uit en verhoog my status by my Here.

Al die leringe van die Islamitiese godsdienst — van geloofsoortuigings, sedes, maniere en handeling — vind hul oorsprong in die Heilige Koran en die rein Sunnah.

Ten slotte sê ek met sekerheid: As enige mens, waar ook al in die wêreld, die werklikheid van die

godsdienst van Islam met 'n oog van regverdigheid en onpartydigheid sou ondersoek, sou hy nie anders kon as om dit te aanvaar nie. Die probleem is egter dat die godsdienst van Islam geskend word deur valse propaganda, of deur die daade van sommige wat hulleself daaraan koppel, maar nie die leringe daarvan nakom nie.

As iemand na die werklikheid daarvan sou kyk soos dit is, of na die omstandighede van diegene wat dit werklik opreg nakom, sou hy nie huiwer om dit te aanvaar en dit te betree nie. Dit sal vir hom duidelik word dat Islam oproep tot die geluk van die mensdom, die verskaffing van vrede en veiligheid, en die verspreiding van geregtigheid en welwillendheid.

Wat die afwykings van sommige wat hulleself aan Islam koppel betref — hetsy min of baie — mag dit onder geen omstandighede teen die godsdienst getel word of as 'n rede gebruik word om die godsdienst te blameer nie; trouens, die godsdienst is onskuldig daaraan. Die verantwoordelikheid vir die afwyking rus op die afwykers self, want Islam het hulle nie daartoe beveel nie; dit het hulle juis verbied en teen enige afwyking van dít wat dit gebring het, gewaarsku.

Geregtigheid vereis verder dat daar gekyk word na die toestand van diegene wat die godsdienst opreg nakom, en wat die bevele en reëls daarvan op

hulleself en op ander toepas. Dit sal die harte vul met agting en eerbied vir hierdie godsdienste en sy volgelinge. Islam het geen klein of groot saak van leiding en opvoeding nagelaat sonder om daartoe aan te spoor nie, en geen ondeug of korrupsie nagelaat sonder om daarteen te waarsku en die weg daarheen te blokkeer nie.

Daarom is diegene wat die status daarvan eerbiedig en die rituele daarvan onderhou, die gelukkigste van mense en op die hoogste vlak van selfdissipline en opvoeding in die beste eienskappe en edelste sedes. Hiervan getuig diegene na aan hulle sowel as diegene ver weg, die ondersteuners sowel as die teenstanders.

Om bloot te kyk na die toestand van Moslems wat hul godsdienste verwaarloos en van die reguit pad afwyk, is glad nie regverdig nie; dit is inderdaad die kern van onregverdigheid.

Ten slotte is dit 'n uitnodiging aan elkeen wat nie 'n Moslem is nie om daarna te streef om Islam te leer ken en dit te betree.

Al wat iemand hoef te doen wat Islam wil betree, is om te getuig dat daar geen god behalwe Allah is nie en dat Muhammad die BoodsAPPER van Allah is. Hy moet dan van die godsdienste dít leer waarmee hy kan nakom wat Allah hom verplig het om te doen. En hoe meer hy leer en daarvolgens handel,

hoe meer sal sy geluk toeneem en hoe hoër sal sy status by sy Here wees.

af231v2.0 - 13/07/2026

جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات

